

Bank Dobrych Praktyk Dydaktycznych - gastroenterologia dziecięca

Przykładem zajęć dostosowujących treści i sposoby nauczania do aktualnych trendów i potrzeb pacjentów są zajęcia z **pediatrii i gastroenterologii dziecięcej**, które mają na celu przekazanie zasad postępowania diagnostycznego i terapeutycznego wobec dzieci z szerokim spektrum objawów ze strony przewodu pokarmowego. Wśród nich istnieje bardzo duża grupa pacjentów z chorobami czynnościowymi, gdzie kluczową rolę odgrywają czynniki psychologiczne i emocjonalne, w związku z tym bardzo istotna jest **nauka studentów obserwowania dziecka i jego relacji z najbliższymi**. Równie ważna jest nauka zbierania wywiadu w zakresie nie tylko objawów somatycznych, ale także zainteresowań, spędzania czasu wolnego, nawiązywania relacji z rówieśnikami, trudności w szkole i sposobów radzenia sobie z nimi, sytuacji materialnej całej rodziny, itd. Pomagają w tym **warsztaty z psychologiem klinicznym**, które są organizowane **w ramach zajęć praktycznych dla VI roku WL**. Ich istotną częścią są tzw. scenki (ang. *role plays*), w których studenci wcielają się w rolę lekarza i pacjenta. Pozwala to na ćwiczenie praktycznych umiejętności komunikacji z pacjentem. Duża liczba zaburzeń psychosomatycznych w tej grupie pacjentów, gdzie wiodącym objawem są bóle brzucha, zaparcie i nietrzymanie stolca, wymaga od studentów nauki **umiejętności rozróżniania objawów somatycznych i pozasomatycznych**. Zapraszanie do diagnozowania i leczenia tych pacjentów psychologa i psychiatry pozwala na **bieżącą analizę potrzeb pacjenta i uczy holistycznego jego traktowania**. W gastroenterologii dziecięcej duża grupa pacjentów to pacjenci chorzy przewlekle, tj. z chorobami trwającymi całe życie, wymagającymi stałego przyjmowania leków i wielokrotnych wizyt w poradni i hospitalizacji, co wiąże się z nieprzyjemnymi i bolesnymi zabiegami, a jakość ich życia jest zmniejszona. Pacjent taki wymaga opieki zespołu, w którego skład wchodzi, oprócz gastroenterologa, dietetyk i psycholog, często także rehabilitant i chirurg. **Praca w zespole uczy studenta holistycznego podejścia do pacjenta i jego choroby** oraz pozwala nauczyć, że dobro pacjenta wymaga spojrzenia na wiele aspektów jego życia z różnych perspektyw. **Wykorzystanie nowych technik do przesyłania obrazu i dźwięku** pozwala na **transmisję w czasie rzeczywistym badań wykonywanych w pracowni endoskopowej czy pracowni badań czynnościowych przewodu pokarmowego**. Pozwala to studentom na aktywne uczestniczenie w całej procedurze badania: rozmowie o niej, uzyskiwaniu zgody i jego przebiegu zachowując warunki intymności pacjenta podczas badania. Uczy to studentów dbania o godność pacjentów (**kształtowanie kompetencji społecznych**). Dla studentów kluczowe jest **usystematyzowanie i scalenie wiadomości nabytych na innych przedmiotach** w czasie studiów, aby wykształcić umiejętność ich zastosowania w prawdziwych sytuacjach klinicznych. Służą temu seminaria, w czasie których omawiane są przypadki kliniczne (ang. *case studies*), których rozwiązywanie wymaga nie tylko powtórzenia nabytej wcześniej wiedzy, ale uzupełnienia o najnowsze zalecenia kliniczne. Seminaria te cieszą się szczególnym uznaniem i ogromnym zainteresowaniem studentów. Studenci rozwiązują je w zespołach, co ma na celu **kształcenie pracy zespołowej**. Zajęcia praktyczne wzbogacone są o pracę na fantomach, które umożliwiają nauczanie studentów np. zakładania sondy dożołądkowej i podstaw żywienia enteralnego.